

Bilag I.

HANDELSMINISTEREN

København, den 15. maj 1972.

I skrivelse af 9. maj 1972 har det ærede udvalg i et kommende samråd udbedt sig en drøftelse med mig af følgende spørgsmål:

A. Hvorledes sikrer man, at lovens tekst formuleres således, at allerede trufne aftaler respekteres, og at forsyningen med naturgas kommer under en enhedsordning, der er undergivet det offentliges kontrol?

(Spørgsmålet tager sigte på den naturgas, der eventuelt kan indvindes på dansk område, og på den eneretsbevilling, der allerede foreligger til DUC. Det må sikres, at der ikke i medfør af denne og de til den knyttede protokoller og aftaler er givet rettigheder, som efter lovforslagets § 1 kræver en yderligere bevilling fra handelsministeren eller efter lovforslagets § 2 skal gøres betinget af vilkår, som ikke kan gøres gældende over for bevillingshaveren.

Det er næppe tænkeligt, at en juridisk fortolkning af de med bevillingshaveren trufne aftaler kan føre til det resultat, at denne kun kan efterforske og indvinde, men ikke hverken indføre, forhandle, transportere eller oplagre.

Som grundlag for drøftelsen udbedes en redegørelse for justitsministeriets og kammeradvokatens syn på spørgsmålet om de eksisterende bevillingshaveres rettigheder.

Det ønskes endvidere oplyst, om disse spørgsmål har været drøftet med DUC.)

Som grundlag for den af udvalget ønskede drøftelse skal jeg anføre følgende:

Spørgsmålet om relationerne imellem det forelagte lovforslag og den eksisterende eneretsbevilling til efterforskning og indvinding af kulbrinter m. v. i Danmarks undergrund, der er det centrale punkt i udvalgets spørgsmål, har forud for lovforslagets fremsættelse

været grundigt drøftet og behandlet i justitsministeriet, ministeriet for offentlige arbejder og handelsministeriet. Der er mellem disse ministerier enighed om, at lovforslaget, der, som jeg har nævnt det i min forelæggelsestale, tilsigter at tilvejebringe det nødvendige lovmæssige grundlag for en hensigtsmæssig tilrettelæggelse af en eventuel kommende forsyning af Danmark med naturgas, ikke krænker den nævnte eneretsbevilling (og de til denne knyttede protokoller og aftaler). Ved administrationen af loven må konkrete problemer vurderes og behandles i lyset af de foreliggende omstændigheder og med respekt af eneretsbevillingen til efterforskning og indvinding. Jeg tillader mig i øvrigt at henvise til min forelæggelsestale, hvori jeg herom anførte følgende:

„I relation til bevillingen til efterforskning og indvinding af kulbrinter m. v., som er givet A. P. Møller-selskaberne, er det regeringens hensigt at søge etableret et nært samarbejde mellem disse og staten, jfr. herved den af ministeren for offentlige arbejder med bevillingshaverne indgåede samarbejdsaftale af 17. februar 1972. Ved administrationen af loven og det hertil knyttede bevillingssystem vil den bevilling, som i sin tid er givet A. P. Møller-selskaberne, blive respekteret, og under varetagelse af rimelige samfundsmæssige interesser vil bevillingshaverne kunne påregne at få sådanne tilladelser eller bevillinger, som vil gøre det muligt for dem at udnytte fundne forekomster af naturgas“.

Til udvalgets spørgsmål om, hvorvidt sagen har været drøftet med DUC, skal jeg udtale:

Nogle dage før lovforslagets forelæggelse